

РЕШЕНИЕ

№ 41571

гр. София, 11.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10810** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1 във вр.с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбаТА на С. Х. С., [дата на раждане] в И., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 44-В/01.10.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба, с вх. № ПМЗ-В-2458/11.09.2025 г. по описа на ДАБ - МС. Изложени са доводи за незаконосъобразност на решението, като издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Твърди се, че в обжалваното решение, интервюиращият орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел обстоятелствата относими към личното положение на молителя и държавата на произход на същия. Посочва се, че са налице предпоставките на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, тъй като двете деца на търсещия закрила са с предоставен хуманитарен статут. Моли съда да отмени решението и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата за закрила с вх. № вх. № ПМЗ - В- 2458/11.09.2025г. по описа на ДАБ - МС в производство за международна закрила по общия ред.

Ответникът- интервюиращ орган при ДАБ при МС, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна. Сочи, че производството е по чл. 76а от ЗУБ и в него се разглеждат само сега представени с последващата молба документи. Изтъква наличието на противоречия в молбата и в предходните производства, както и в бежанската история на бежанеца, като същият

никога не е споменавал, че има деца и жена тук. В случая административният орган е проследил цялата бежанска история и достигнал до обоснован извод да не допусне до производство за предоставяне на международна закрила последващата молба на оспорващия.

Настоящият съдебен състав, след като прецени данните по преписката и обсъди доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на чужденецът е с молба с вх. № 4966/07.10.2016 г. на РПЦ - [населено място], след което е напуснал пределите на страната и производството е прекратено с влязло в сила решение № 15670/11.08.2017 г.

С. Х. С. е подал втора молба за закрила с вх. № РД 09-В-420/07.04.2021 г. на РПЦ - [населено място], по която интервюиращият орган на ДАБ-МС е излязъл с решение № УП В-14/19.04.2021 г., с което отхвърля молба за международна закрила, като явно неоснователна. Решението е връчено лично на чужденеца на 20.04.2021 г. Решението е обжалвано пред Административен съд София- град (АССГ), който с решение № 7765/21.12.2021 г. по адм. дело № 4410/2021 г., е отхвърлил жалбата. Решението не подлежи на касационно обжалване.

На 14.02.2022 г. С. е подал трета по ред молба за международна закрила с рег. № 11662/14.02.2022 г. на РПЦ - [населено място], по-която интервюиращ орган на ДАБ-МС е излязъл с решение № 3-В/01.03.2022 г., с което не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила. Решение е връчено на чужденеца на 04.03.2022 г. Административния акт е обжалван пред Административен съд Сливен. С решението си АС- Сливен е отменил решение № 3-В/01.03.2022 г. на интервюиращ орган на РПЦ - [населено място], неподлежащо на касационно обжалване.

Чуждият гражданин е подал четвърта по ред молба за предоставяне на международна закрила в Република България. С решение №1378/23.01.2023 г. на заместник-председателя на ДАБ при МС му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административния акт е обжалван пред АССГ, който се е произнесъл с решение №4272 от 28.06.2023 г., постановено по адм. дело № 1328/2023 г., с което отхвърля жалбата. Съдебният акт е обжалван пред Върховен административен съд (ВАС) и е образувано адм. дело №10046/2023 г. Съдът се е произнесъл с решение № 1464/08.02.2024 г., с което оставя в сила решение №4272 от 28.06.2023 г. постановено по описа на АССГ. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

С последваща молба с вх. № ПМЗ-В-2458/11.09.2025 г. С. Х. С. иска да му бъде предоставена международна закрила в Република България. Чужденецът заявява, че иска предоставяне на международна закрила като писмено декларира, че живота му в И. е в опасност, както и поради факта, че цялото му семейство живее законно в България и се нуждае от неговата подкрепа. Към молбата са приложени: копие (дубликат) на удостоверение за раждане на Н. С. Х. с дата на издаване 21.08.2025 г. и копие на паспорт на Н. С. Х., копие (дубликат) на удостоверение за раждане на Н. С. Х. с дата на издаване 21.08.2025 г. и копие на паспорт на Н. С. Х., копие (дубликат) на удостоверение за раждане на Х. М. С. с дата на издаване 21.08.2025 г. и копие на паспорт на Х. М. С., копие на паспорт и лична карта на Н. Х. Х., договор за наем сключен на 01.09.2024 г.

С писмо рег. № УП 11662/11.09.2025 г., С. е уведомен, че в седем дневен срок от получаването му може да представи в ДАБ при МС писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост. Към датата на изготвяне на решението, чуждия гражданин не е представил други писмени доказателства.

След като е обсъдил изложените в молбата доводи и се е запознал с приложените към нея писмени доказателства, интервюиращият орган при ДАБ-МС е постановил обжалваното в настоящето производство Решение № 44-В/01.10.2025 г., с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2

ЗУБ, не е допусната до производство по международна закрила последващата молба на С. Х. С., подадена с вх. № ПМЗ-В-2458/11.09.2025 г. В мотивите на решението, административният орган е посочил, че от приложените към молбата писмени доказателства не се установяват нови доказателства по смисъла на закона, наличието на които е предпоставка за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. Интервюиращият орган се е позовал на справка с вх. № МД-02-497/18.09.2025 г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ, като е приел, че на цялата територия на И. действат множество вътрешни сили за сигурност. Изтъкнал е, че редовните въоръжени сили на И. и вътрешните правоприлагащи органи действат в посока на поддържане на реда в страната, работейки успоредно с Комитета за народна мобилизация - спонсорирана от държавата военна организация, съставена от приблизително 60 милиции, известни също като Сили за народна мобилизация (Р. М. Ф., PMF). Позовал се е на материал на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), в който е посочено, че в И. ВКБООН дава приоритет на укрепването на обществените системи и институции за улесняване на включването и предоставянето на качествени обществени услуги на бежанци, търсещи убежище лица, разселени иракчани и приемащи общности, като се обръща внимание на необходимостта от закрила и се насърчава тяхната самостоятелност. Приел е, че в страната на произход на С. Х. С. има условия за безопасен и нормален живот.

По отношение на доказателствата за раждане на деца, органът посочва, че удостоверенията за раждане са издадени едва през август 2025 г. и са отбелязани като дубликат, въпреки че Н. С. Х. е роден през юни 2023 г. Според органа издаването на такъв документ със значително закъснение и под формата на дубликат поражда съмнения относно автентичността и целта на представянето му като доказателство. Отделно от това, в хода на нито едно съдебно заседание чуждият гражданин не е заявил, че има съпруга и деца на територията на Република България, макар към този момент едно от децата вече да е било родено. Всичко това водело до извода, че те са представени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила. Интервюиращият орган е заключил, че предвид наличието на отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут в предходните административни производства, с подаване на тази последваща молба за закрила, жалбоподателят цели узаконяване на нелегалния си престой на територията на страната. Като е приел, че в молбата си С. не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или за държавата му по произход, молбата е приета за недопустима и е постановен отказ да се образува производство за предоставяне на международна закрила.

От пълномощника на ответника в съдебното производство са представени справка с вх. № МД-02-497/18.09.2025 г. и актуална справка с вх. № МД-02-540/03.10.2025 г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в И..

При така установената фактическа обстановка и след извършена проверка по реда на чл. 168, ал. 2 във връзка с чл. 146 от АПК, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ /оспорваният акт е връчен на адресата на 02.10.2025 г., а жалбата е подадена директно до съда на 09.10.2025 г. / и от надлежна страна-адресат на акта, за която същият е неблагоприятен.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решение № 44-В/01.10.2025 г. е издадено от компетентен административен орган М. Й., старши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № ЦУ-РД05-110/03.04.2023 г. на председателя на ДАБ

при МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ и в срока по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ - актът е постановен на 01.10.2025 г. - 14 работни дни след като органът е сезиран с последващата молба рег. № ПМЗ-В-2458 от 11.09.2025 г. на ДАБ при МС.

В решението са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити.

Не се констатира при постановяването на процесното решение да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е издадено и в съответствие с материалния закон.

Производството е образувано на основание чл. 76б от ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от жалбоподателя молба безспорно е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а - чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40-42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 от ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а от ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 от ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 от ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца, като тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или

ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ. Липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

Обосновано и правилно е прието от ответния орган, че не са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход, които да са основание за допустимост на последващата молба. Направен е анализ на заявеното в молбата от чужденеца и правилно е констатирано, че последващата молба не следва да се допуска до производство за предоставяне на закрила. Интервюиращият орган правилно е преценил, че в депозираната последваща молба за закрила от лицето, не се сочат нови обстоятелства по смисъла на ЗУБ, а сочените обстоятелства относно раждане на две деца не са нови обстоятелства, а са такива, които са съществували по време на разглеждане на предходната му молба за закрила. В тази насока съдът намира за необходимо да направи съпоставка, от която се вижда, че съгласно удостоверение за раждане /дубликат/, издадено на 21.08.2025 г. от Столична община, район "Студентски" детето на жалбоподателя - Н. С. Х. е родено на 12.06.2023 г., тоест по време на разглеждане на адм. д. № 1328/2023 г. по описа на АССГ, образувано по жалба на чужденеца срещу Решение № 1378/23.01.2023 г. на председателя на ДАБ при МС, с което молбата на жалбоподателя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Посоченото решение е потвърдено с Решение №1464/08.02.2024 г. по адм. дело №10046/2023 г. на Върховния административен съд. Следователно, този факт не е нов, същият е преклудирани и не обосновава основателност на последващата молба за закрила, тъй като е настъпил по време на предходното производство за международна закрила, проведено по отношение на жалбоподателя. В този смисъл настоящият състав напълно споделя изложените мотиви от административния орган за липса на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на лицето или относно държавата му по произход.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, съгласно която производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът: т. 4 е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката на административния орган, че в последващата молба на чужденеца за международна закрила рег. № ПМЗ-В-2458/11.09.2025 г. не се съдържа изложение на нови обстоятелства, а само се твърди наличие на такива е правилна. Доколкото в последващата молба се релевират факти и обстоятелства относно семейното му положение /раждане на дете/, то същите са съществували и по време на предходното производство, и в този смисъл те не са нови, а са преклудирани. По изложените съображения, съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалваното решение.

Към настоящия момент, с оглед обстановката в И. не са налице основания за преразглеждане на молбата за закрила на жалбоподателя, съответно за допускане на последващата му молба до производство по предоставяне на закрила. От наличните по делото справки с вх. № МД-02-497/18.09.2025 г. и актуална справка с вх. № МД-02-540/03.10.2025 г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в И. може да се направи извод за наличието на значително подобрение на цялостната ситуация по отношение на сигурността в страната спрямо периода на

първоначалното разглеждане на молбата за закрила на чуждия гражданин, като това подобрене има траен и устойчив характер. Обстановката в И. не се е влошила, напротив значително по-добра е в сравнение с тази, когато оспорващият е напуснал И.. Липсват данни по делото, семейните връзки да не могат да се запазят и да се развият в държавата на произход на жалбоподателя. В тази връзка, административният орган, след като подробно, обстойно и последователно е изследвал твърденията и опасенията на молителя, анализирал е положението в И., взел е предвид писмени доказателства, е стигнал до правилен извод, който следва да се потвърди.

Извършеният анализ обуславя извод за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен.

С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х. С., [дата на раждане] в И., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 44-В/01.10.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба, с вх. № ПМЗ-В-2458/11.09.2025 г. по описа на ДАБ - МС.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: